

Urantia-kirja

<< [Luku 70](#) | [Osat](#) | [Sisältö](#) | [Luku 72](#) >>

Luku 71

Valtion kehittyminen

71:0.1 (800.1) VALTIO on hyödyllinen sivilisaation kehitelmä. Se edustaa sodan tuhoista ja kärsimyksistä yhteiskunnalle jäävää puhdasta voittoa. Valtiotaitokin on vain ajan myötä kertynyttä kykyä sovitella kiistelevien heimojen ja kansojen välillä voimakeinoin käytyä kilpataistelua.

71:0.2 (800.2) Nykyajan valtio on se instituutio, joka jäi jäljelle pitkästä taistelusta, jota käytiin ryhmäkohtaisesta vallasta. Voimakkain pääsi lopulta voitolle, ja se tuotti tahattoman luomuksen – valtion – sekä moraalisen myytin kansalaisen ehdottomasta velvollisuudesta elää ja kuolla valtion puolesta. Mutta valtion syntyperä ei ole jumalallinen, eikä sitä myöskään saatu aikaan ihmisen tahtoon perustuvalla järkiperäisellä toiminnalla, vaan se on puhtaasti kehitykseen pohjautuva instituutio, ja se sai alkunsa täysin omaehtoisesti.

1. Alkioasteinen valtio

71:1.1 (800.3) Valtio on alueellinen, yhteiskunnallista säätelyä harjoittava organisaatio, ja voimakkain, tehokkain ja kestävin valtio koostuu yhdestä ainoasta kansakunnasta, jonka väestöllä on yhteinen kieli, yhteiset tavat ja instituutiot.

71:1.2 (800.4) Ensimmäiset valtiot olivat pieniä ja ne muodostuivat kaikki valloituksen tuloksena. Niiden alkuna eivät olleet vapaaehtoiset yhteenliittymät. Monen valtion perustajina olivat voitokkaat kiertolaisheimot, joiden tapana oli iskeä rauhanomaisten paimentolaisten tai paikoilleen asettuneiden maanviljelijöiden kimppuun nämä alistaakseen ja orjuuttaakseen. Tällaiset valloituksen myötä syntyneet valtiot olivat pakostakin kerrostuneita; yhteiskuntaluokat olivat väistämättömiä, ja luokkataistelut ovat aina olleet valikoivia.

71:1.3 (800.5) Amerikan punaisten ihmisten pohjoiset heimot eivät koskaan saavuttaneet varsinaista valtiollisuuden vaihetta. Ne eivät koskaan edenneet löyhää heimoliittoa, hyvin alkeellista valtiomuotoa, pidemmälle. Lähimmäksi valtiollisuutta pääsi irokeesien federaatio, mutta tämä kuuden kansan ryhmä ei milloinkaan toiminut täysin valtion tavoin, ja sen olemassaolo päättyi siksi, että siltä puuttuivat tietyt nykyajan kansakuntanaelämisen perusedellytykset, sellaiset kuin

- 71:1.4 (800.6) 1. Yksityisomaisuuden hankkiminen ja periminen.
- 71:1.5 (800.7) 2. Kaupungit samoin kuin maanviljely ja teollisuus.
- 71:1.6 (800.8) 3. Työtä helpottavat kotieläimet.

71:1.7 (800.9) 4. Järkevä perheorganisaatio. Nämä punaiset ihmiset pitäytyivät äitikeskeiseen perheeseen ja sisarusten lasten perimysoikeuteen.

71:1.8 (800.10) 5. Tarkalleen määritelty alue.

71:1.9 (800.11) 6. Vahva toimeenpaneva päällikkö.

71:1.10 (800.12) 7. Sotavankien orjuuttaminen – he joko liittivät nämä omaan joukkoonsa tai sitten surmasivat heidät.

71:1.11 (800.13) 8. Määrätietoiset valloitukset.

71:1.12 (800.14) Punaiset ihmiset olivat liian demokraattisia. Heillä oli hyvä hallitusjärjestelmä, mutta se petti. Hekin olisivat ennen pitkää kehittäneet valtion, elleivät he olisi ennenaikaisesti kohdanneet valkoisen ihmisen edistyneempää sivilisaatiota, joka piti ohjenuoranaan kreikkalaisten ja roomalaisten hallintomenetelmiä.

71:1.13 (801.1) Menestyksekkään Rooman valtion perustana olivat:

71:1.14 (801.2) 1. Isäkeskeinen perhe.

71:1.15 (801.3) 2. Maanviljely ja eläinten kesyttäminen.

71:1.16 (801.4) 3. Väestön keskittyminen – kaupungit.

71:1.17 (801.5) 4. Omaisuuden ja maan yksityisomistus.

71:1.18 (801.6) 5. Orjuus – kansalaisluokat.

71:1.19 (801.7) 6. Heikkojen ja takapajuisten kansojen valloittaminen ja uudelleenorganisointi.

71:1.20 (801.8) 7. Tarkalleen määritelty alue tieverkkoineen.

71:1.21 (801.9) 8. Persoonalliset ja voimakkaat hallitsijat.

71:1.22 (801.10) Rooman sivilisaation suuri heikkous ja valtakunnan lopulliseen luhistumiseen johtanut tekijä oli vapaamieliseksi ja edistykselliseksi otaksuttu säädös pojan holhouksen päättymisestä kahdenkymmenen vuoden iässä, samoin kuin säädös siitä, että tytär sai ilman ehtoja irtautua kodin piiristä niin, että hän oli vapaa ottamaan puolisokseen valitsemansa miehen tai lähtemään maailmalle ja viettämään siveetöntä elämää. Yhteiskunnalle koitunut vahinko ei niinkään koitunut näistä uudistuksista sinänsä, vaan niiden äkillisestä ja laajamittaisesta omaksumistavasta. Rooman luhistuminen osoittaa, mitä on odotettavissa, kun valtio kokee liian nopean laajenemisen sen samalla sisäisesti rappeutuessa.

71:1.23 (801.11) Alkiovaiheisen valtion ilmaantumisen mahdollisti verisiteiden heikkeneminen alueellisten siteiden hyväksi, ja tavallisesti tällaiset heimoliitot lujitettiin valloituksin. Vaikka kaikki pikku kiistat ja ryhmien väliset erimielisyydet ylittävä suvereenisuus onkin todellisen valtion tunnusmerkki, niin myöhemmissä valtio-organisaatioissa on aiempien aikojen klaanien ja heimojen jäänteinä silti vielä jäljellä monia luokkia ja kasteja. Myöhemmät ja laajemmat alueelliset valtiot kävivät pitkän ja katkeran taistelun näiden pienempien, verisukulaisuuteen perustuvien klaaniryhmien kanssa, samalla kun heimohallinto osoittautui arvokkaaksi välivaiheeksi siirryttäessä perheen vallasta valtion valtaan. Myöhemmin aikoina monia klaaneja nousi ammatillisten ja muiden tuotannollisten yhteenliittymien piiristä.

71:1.24 (801.12) Valtiollisen yhdentymisen epäonnistumisesta seuraa taantuminen tilanteeseen, jossa vallalla ovat esivaltiolliset

hallintomenetelmät, jollaisia edusti muiden muassa Euroopan keskiajan feodalismi. Näinä pimeinä vuosisatoina alueellinen valtio luhistui, ja siirryttiin takaisin pieniin linnayhdyskuntiin, sukukunta- ja heimopohjaisten kehitysvaiheiden uudelleenilmaantumiseen. Samankaltaisia puolivaltioita on nytkin Aasiassa ja Afrikassa, mutteivät ne kaikki ole palautumia kehityksen aikaisempiin vaiheisiin, vaan monet niistä ovat tulevien aikojen valtioiden alkiovaiheessa olevia kantamuotoja.

2. Edustuksellisen hallitustavan kehitys

71:2.1 (801.13) Samalla kun demokratia on ihanne, se on myös sivilisaation – ei kehityksen – tuote. Kulkekaa hitaasti! Valitkaa huolellisesti! Demokratiaan kätkeytyy nimittäin seuraavia vaaroja:

71:2.2 (801.14) 1. Ihannoidaan keskinkertaisuutta.

71:2.3 (801.15) 2. Valitaan keinoja ja tietämättömiä vallanpitäjiä.

71:2.4 (801.16) 3. Sosiaalisen kehityksen perustotuudet jäävät käsittämättä.

71:2.5 (801.17) 4. Yleinen äänioikeus osoittautuu sivistymättömien ja veltojen enemmistöjen käsissä vaaralliseksi.

71:2.6 (801.18) 5. Yleistä mielipidettä seurataan orjamaisesti; enemmistö ei ole aina oikeassa.

71:2.7 (802.1) Julkinen mielipide, yleinen mielipide, on aina hidastanut yhteiskuntaa. Sillä on siitä huolimatta arvonsa, sillä vaikka se

viivästyttääkin yhteiskunnan kehitystä, se kuitenkin samalla säilyttää sivilisaation. Yleisen mielipiteen kasvattaminen on ainoa turvallinen ja oikea tapa jouduttaa sivilisaatiota. Voimankäyttö on vain väliaikainen keino, ja sivistyksellinen kasvu kiihtyy entisestään, sitä mukaa kun kapinaliput muuttuvat äänestyslipuiksi. Yleinen mielipide – vakiintuneet tapakäsitykset – on sosiaalisen evoluution ja valtion kehittymisen pohjimmainen ja perusenergia, mutta jotta sillä olisi valtiollista arvoa, se on tuotava julki väkivallatta.

71:2.8 (802.2) Se, miten pitkälle yhteiskunta on edistynyt, määräytyy suoraan siitä, miten laajasti yleinen mielipide voi väkivaltaan turvautumatta valvoa henkilökohtaista käyttäytymistä ja valtion harjoittamaa säätelyä. Aito sivistynyt hallitusjärjestelmä ilmaantui, vasta sitten kun yleinen mielipide verhoitiin henkilökohtaisen äänioikeuden antamiin valtuuksiin. Yleiset vaalit eivät kenties ratkaise asioita aina oikein, mutta ne ovat oikea tapa tehdä vaikka vääriäkin ratkaisuja. Kehitys ei heti tuota korkeimman asteen täydellisyyttä, vaan pikemminkin suhteellisuutta ja edistystä merkitseviä käytännön ratkaisuja.

71:2.9 (802.3) Käytännöllisen ja tehokkaan edustuksellisen hallitusmuodon kehittymiseen on kymmenen askelta tai vaihetta, ja nämä ovat

71:2.10 (802.4) 1. *Henkilökohtainen vapaus*. Orjuuden, maaorjuuden ja kaikkien ihmiseen kohdistuvien orjuuttamismuotojen täytyy hävitä.

71:2.11 (802.5) 2. *Ajatuksenvapaus*. Ellei vapaata kansakuntaa kasvateta – opeteta ajattelemaan järkevästi ja suunnittelemaan viisaasti – vapaus saa tavallisesti aikaan enemmän vahinkoa kuin hyvää.

71:2.12 (802.6) 3. *Laillisuus*. Vapaudesta voidaan nauttia vain, kun ihmisvallanpitäjien mielihalujen ja oikkujen tilalle asetetaan hyväksyttyyn perustuslakiin pohjautuvat lainsäädännölliset määräykset.

71:2.13 (802.7) 4. *Puhevapaus*. Edustuksellinen hallitusjärjestelmä ei ole edes ajateltavissa ilman vapautta tuoda kaikkia ilmaisukeinoja käyttäen julki ihmisten toiveita ja mielipiteitä.

71:2.14 (802.8) 5. *Omaisuuuden turva*. Mikään hallitus ei voi pysyä kauan pystyssä, ellei sen onnistu tarjota oikeutta nauttia jonkinmuotoisesta yksityisomaisuudesta. Ihminen kaipaa oikeutta käyttää, hallita, lahjoittaa, myydä, vuokrata ja testamentata henkilökohtaista omaisuuttaan.

71:2.15 (802.9) 6. *Oikeus vedota viranomaisiin*. Edustuksellinen hallitustapa edellyttää, että kansalaisilla on oikeus tulla kuulluiksi. Vapaan kansalaisen asemaan kuuluu luonnostaan vetoamisoikeus.

71:2.16 (802.10) 7. *Hallitsemisen oikeus*. Ei riitä, että tulee kuulluksi, vaan vetoamisoikeuden täytyy edetä tosiasialliseen hallituksen toimintaan vaikuttamiseen saakka.

71:2.17 (802.11)

8. *Yleinen äänioikeus.* Edustuksellisen hallitusjärjestelmän edellytyksenä on älykäs, tehokas ja koko aikuisväestön kattava valitsijakunta. Tällaisen hallitusjärjestelmän luonne määräytyy aina niiden henkilöiden luonteesta ja kyvyistä, jotka sen muodostavat. Sitä mukaa kun sivilisaatio etenee, äänioikeutta – vaikka se kummallekin sukupuolelle säilyykin yleisenä – muunnellaan tehokkaasti, ryhmitellään toisella tavalla ja muutoinkin erilaistetaan.

71:2.18 (802.12)

9. *Julkisiin viranhaltijoihin kohdistuva valvonta.* Mikään hallinto ei ole tarkoitustaan vastaavaa eikä tehokasta, ellei kansalaisilla ole käytettävissään keinoja, joilla he valvovat julkisen vallan viranhaltijoita ja virkamiehiä, tai elleivät he käytä näitä oikeuksiaan viisaasti.

71:2.19 (802.13)

10. *Älykäs ja koulutettu edustajakunta.* Demokratian säilyminen riippuu siitä, miten edustuksellinen hallintojärjestelmä menestyy, ja tämän ehtona taas on se, että käytännöksi muodostuu vain sellaisten yksilöiden valitseminen julkisiin tehtäviin, joilla on siihen tarvittava tekninen koulutus, älyllinen pätevyys, sosiaalinen lojaalisuus ja moraalinen kuntoisuus. Vain tällaisin edellytyksin on säilytettävissä kansan hyväksi toimiva, kansan valitsema ja kansan omakseen tuntema hallitus.

3. Valtiollisuuden ihanteet

71:3.1 (803.1)

Hallitusjärjestelmän poliittisella tai hallinnollisella muodolla ei ole paljonkaan merkitystä, kunhan se tarjoaa yhteiskunnallisen edistyksen perusedellytykset: vapauden, turvallisuuden, opetuksen ja yhteiskunnallisen koordinoinnin. Yhteiskunnallisen kehityksen suuntaa ei määrää se, mitä valtio on, vaan se, mitä se tekee. Ja lopultahan on niin, ettei yksikään valtio voi nousta kansalaistensa moraalisten arvojen yläpuolelle, arvojen, joista heidän valittujen johtajiensa arvot ovat esimerkkinä. Tietämättömyys ja itsekkyyys ovat takeena siitä, että kaikkein korkeimmankintyyppinen hallitusjärjestelmä luhistuu.

71:3.2 (803.2)

Niin valitettavaa kuin se onkin, kansallinen itsekkyyks on ollut yhteiskunnan säilymisen kannalta välttämätöntä. Oppi valitusta kansasta on aina nykyaikoihin asti ollut tärkein tekijä, kun on liitetty yhteen heimoja ja rakennettu kansakuntia. Mutta mikään valtio ei voi saavuttaa ihanteellisia toimivuuden tasoja, ennen kuin kaikenlaiset suvaitsemattomuuden muodot saadaan hallintaan. Suvaitsemattomuus on ihmisen edistymisen kannalta ainiaan vahingollista. Ja suvaitsemattomuutta vastaan taistellaan parhaiten tieteen, kaupankäynnin, ajanvietteen ja uskonnon yhteisvoimin.

71:3.3 (803.3)

Ihannevaltio toimii kolmen mahtavan ja rinnakkain vaikuttavan tarpeen antamalla liikevoimalla:

71:3.4 (803.4)

1. Kiintymyksellinen uskollisuus, joka seuraa ihmisten välisen veljeyden tajuamisesta.

71:3.5 (803.5)

2. Viisaisiin ihanteisiin perustuva järkevä isänmaallisuus.

71:3.6 (803.6) 3. Kosminen ymmärrys planetaaristen tosiasiaain, tarpeiden ja päämääräin termein tulkittuna.

71:3.7 (803.7) Ihannevaltion lait ovat harvalukuisia, ja nekin ovat ohittaneet kieltoihin perustuvan tabujen aikakauden ja siirtyneet itsehillinnän lisääntymisen myötä yksilönvapauteen perustuvan myönteisen kehityksen aikakauteen. Paitsi että pitkälle kehittynyt valtio pakottaa kansalaisensa työntekoon, se myös houkuttelee heidät käyttämään hyödyllisesti ja rakentavasti sitä lisääntyvää vapaa-aikaa, joka seuraa, kun edistytvä koneiden aikakausi vapauttaa ihmiset raatamisesta. Vapaa-ajan tulee tuottaa siinä kuin kuluttaakin.

71:3.8 (803.8) Mikään yhteiskunta ei ole edennyt kovin pitkälle salliessaan joutilaisuutta tai sietäessään köyhyyttä. Mutta köyhyys ja holhottavuus eivät ole koskaan eliminotavissa, mikäli vajavaisia ja rappeutuneita rotuaineeksia tuetaan avokätisesti ja sallitaan niiden esteetön jälkeläisten tuotanto.

71:3.9 (803.9) Moraalisen yhteiskunnan tulisi pyrkiä säilyttämään kansalaistensa itsekunnioitus ja antaa jokaiselle normaalille yksilölle riittävät mahdollisuudet itsensä toteuttamiseen. Tällainen yhteiskunnallisiin saavutuksiin johtava menettely tuottaisi korkeimman luokan kulttuuriyhteiskunnan. Mahdollisimman vähän säätelevää kontrollia käyttävän valtiollisen ohjauksen olisi rohkaistava kyseisenlaista yhteiskunnallista kehitystä. Sellainen valtio on paras, joka koordinoi mahdollisimman paljon, samalla kun se hallinnoi mahdollisimman vähän.

71:3.10 (803.10) Valtiollisuuden ihanteet tulee saavuttaa kehityksen kautta, kansalaistietoisuuden vähittäisellä kasvulla, sosiaalisen palveluvollisuuden ja -oikeuden tiedostamisella. Aluksi ihmiset ottavat kantaakseen hallitsemisen vaivat, koska he katsovat sen poliittisten onnenonkijoiden hallinnon jälkeen velvollisuudekseen, mutta myöhemmin he etsiytyvät tällaiseen palvelutehtävään, koska he pitävät sitä itselleen myönnettynä etuoikeutena, suurimpana kunnianaan. Niiden kansalaisten laadukkuus, jotka tarjoutuvat ottamaan kantaakseen valtiollisia vastuutehtäviä, antaa luotettavan kuvan sivilisaation kulloisenkin tason tilanteesta.

71:3.11 (803.11) Todellisessa yhteishyvän valtiossa kaupunkien ja maakuntien hallintotoiminnasta huolehtivat asiantuntijat, ja sitä johdetaan aivan niin kuin johdetaan ihmisten kaikkien muunkinmuotoisten taloudellisten ja kaupallisten yhteenliittymien hallintoa.

71:3.12 (803.12) Edistyneissä valtioissa poliittista palvelua pidetään sen kansalaisten korkeimpana uhrautuvaisuutena. Viisaimpien ja jaloimpien kansalaisten suurimpana pyrkimyksenä on saada yhteiskunnallista tunnustusta, tulla valituksi tai nimitetyksi johonkin valtiolliseen luottamustehtävään, ja sellaiset valtiot myöntävät korkeimmat palveluksesta annettavat kunnianosoituksensa hallinto- ja sosiaalivirkailijoilleen. Seuraavassa vaiheessa kunnianosoituksia myönnetään tässä järjestyksessä: filosofit, opettajat, tiedemiehet, elinkeinoelämän edustajat ja sotilashenkilöt. Vanhemmat saavat asianmukaisen palkinnon lastensa kunnostautumisesta, ja puhtaasti

uskonnolliset johtajat – hengellisen valtakunnan lähettäjiä kun ovat – saavat todellisen palkintonsa tuonpuoleisessa maailmassa.

4. Edistyvä sivilisaatio

71:4.1 (804.1) Kansantalouden, yhteiskunnan ja hallinnon täytyy kehittyä, jos niiden on määrä säilyä. Paikoilleen juuttuminen on evolutionaarisessa maailmassa merkki rapistumisesta. Vain ne instituutiot säilyvät, jotka kehityksen virran myötä kulkevat eteenpäin.

71:4.2 (804.2) Laajenevan sivilisaation edistymisohjelmaan kuuluu:

- 71:4.3 (804.3) 1. Yksilön vapauksien säilyttäminen.
- 71:4.4 (804.4) 2. Kodin suojeleminen.
- 71:4.5 (804.5) 3. Taloudellisen turvallisuuden edistäminen.
- 71:4.6 (804.6) 4. Sairauksien ehkäiseminen.
- 71:4.7 (804.7) 5. Oppivelvollisuus.
- 71:4.8 (804.8) 6. Työvelvollisuus.
- 71:4.9 (804.9) 7. Vapaa-ajan hyödyllinen käyttäminen.
- 71:4.10 (804.10) 8. Huolenpito kovaosaisista.
- 71:4.11 (804.11) 9. Rodun kohentaminen.
- 71:4.12 (804.12) 10. Tieteen ja taiteen edistäminen.
- 71:4.13 (804.13) 11. Filosofian – viisauden – edistäminen.

71:4.14 (804.14) 12. Kosmisen ymmärryksen – hengellisyyden – lisääminen.

71:4.15 (804.15) Ja tämä edistyminen sivilisaatioon kuuluvien tekijöiden omaamisessa johtaa suoraan niiden korkeimpien inhimillisten ja jumalallisten tavoitteiden toteutumiseen, joita kohti kuolevaiset ponnistelevat: ihmisten välisen veljeyden sosiaaliseen saavuttamiseen ja omakohtaiseen jumalatietoisuuteen, jonka näkyvänä ilmauksena on se, että itse kunkin yksilön korkein halu on noudattaa taivaallisen Isän tahtoa.

71:4.16 (804.16) Aidon veljeyden ilmaantuminen on merkinä sellaisen yhteiskuntajärjestyksen saavuttamisesta, jossa kaikki ihmiset iloitsevat saadessaan kantaa toistensa taakkoja; heillä on elävä halu toteuttaa käytännössä kultaista sääntöä. Mutta tällainen ihanneyhteiskunta ei ole toteutettavissa, kun joko heikot tai häijyt vaanivat tilaisuutta käyttää epäoikeudenmukaisesti ja häikäilemättä hyväkseen niitä, joiden pääasiallisena vaikuttimena on totuuden, kauneuden ja hyvyyden palvelukseen antautuminen. Tällaisessa tilanteessa on vain yksi järkevä menettelytapa: ”Kultaisen säännön noudattajat” voivat perustaa oman edistyksellisen yhteisönsä, jossa he elävät ihanteidensa mukaisesti ja pitävät samalla yllä riittävää puolustuskykyä niitä henkisessä pimeydessä vaeltavia tovereitaan vastaan, jotka saattaisivat yrittää joko käyttää hyväkseen heidän mieltymystään rauhanomaisuuteen tai hävittää heidän edistyvän sivilisaationsa.

71:4.17 (804.17) Idealismi ei voi kehittyvällä planeetalla koskaan säilyä, jos jokaisen sukupolven idealistit sallivat ihmiskunnan

alemmantasoisten ryhmien tuhota heidät. Ja idealismin suuri koetinkivi on tämä: Kykeneekö edistynyt yhteiskunta ylläpitämään sellaista sotilaallista valmiutta, joka antaa sille turvan sotaisten naapureiden kimppuunkäyntiä vastaan sortumatta kiusaukseen käyttää tätä sotilaallista voimaa hyökkäystoimiin muita kansoja vastaan itsekkäässä hyötymistarkoituksessa tai kansallisen suuruuden korostamiseksi? Kansakunnan säilyminen vaatii puolustusvalmiutta, ja vain uskonnollinen idealismi voi estää turmelemasta puolustusvalmiutta hyökkäävyydeksi. Vain rakkaus, veljeys, voi estää vahvoja sortamasta heikkoja.

5. Kilpailun kehitys

71:5.1 (805.1) Kilpailu on yhteiskunnallisen edistyksen kannalta välttämätöntä, mutta säännöstelemätön kilpailu synnyttää väkivaltaa. Nykyisessä yhteiskunnassa kilpailu on vähin erin ottamassa sodan paikan sikäli, että se määrää ihmisen aseman tuotantoelämän piirissä, samoin kuin se määrää, mitkä elinkeinonhaarat säilyvät. (Murhalla ja sodalla on erilainen asema tapasäännöstössä sikäli, että murhaa on yhteiskunnan alkupäivistä lähtien pidetty laittomana, kun sen sijaan sotaa ei ihmiskunta kokonaisuudessaan ole vielä koskaan julistanut lainsuojattomaksi.)

71:5.2 (805.2) Ihannevaltio ottaa asiakseen yhteiskunnallisen käyttäytymisen säätelyn vain siinä määrin, että se poistaa väkivallan yksilöiden välisestä kilpailusta ja ehkäisee vilpillisyyden yksityisestä

yritteliäisyydestä. Valtion suuri ongelma on tämä: Miten voitte taata rauhan ja selkkauksettomuuden elinkeinoelämän piirissä, maksaa verot valtiovallan ylläpitämiseksi ja samalla estää verotusta rampauttamasta tuotantotoimintaa, sekä ehkäistä valtion muuttumisen loismaiseksi ja tyrannimaiseksi?

71:5.3 (805.3) Jokaisen maailman varhaisimpina aikoina kilpailu on sivilisaation edistymisen kannalta välttämätöntä. Sitä mukaa kun ihmisen evoluutio etenee, yhteistyö muuttuu yhä tehokkaammaksi. Pitkälle edistyneiden sivilisaatioiden piirissä yhteistyö on tuloksellisempaa kuin kilpailu. Kilpailu kannustaa alkuaikojen ihmistä. Kehitykselle on alkuaan luonteenomaista biologisesti elinkelpoisten yksilöiden eloonjääminen, mutta myöhempiä sivilisaatioita edistävät paremminkin järkevä yhteistyö, ymmärtäväinen veljellisyys ja hengellinen veljeys.

71:5.4 (805.4) Totta on, että elinkeinoelämässä esiintyvä kilpailu on suurta tuhlausta ja erittäin tehotonta, mutta minkäänlaista yritystä tämän taloudellisen hukkakäynnin poistamiseksi ei tulisi rohkaista siinä tapauksessa, että sellaiset järjestelyt tekevät yksilön perusvapauksien kaventamisen vähänkään välttämättömäksi.

6. Taloudellisen voiton tavoittelu

71:6.1 (805.5) Nykyinen, voitontavoitteluun perustuva talouselämä on tuhoon tuomittu, ellei voiton saamiseen tähtääviä vaikuttimia pystytä laajentamaan palvelemisen vaikuttimilla. Ahdasmieliseen

omanvoitonpyyntiin perustuva armoton kilpailu tuhoaa viime kädessä nekin asiat, jotka se pyrkii säilyttämään. Muut poissulkeva ja yksilöä itseään palveleva voitontavoittelu on ristiriidassa kristillisten ihanteiden kanssa – ja paljon sitäkin enemmän se on ristiriidassa Jeesuksen opetusten kanssa.

71:6.2 (805.6) Talouselämässä hyötymisvaikutin merkitsee palvelualttiudelle samaa, mitä uskonnossa pelko merkitsee rakkaudelle. Mutta voitontavoittelua ei pidä äkkinäisesti eliminoida eikä poistaa, sillä se pitää monet muutoin laiskat kuolevaiset ahkerassa työssä. Välttämätöntä ei kuitenkaan ole, että tämän yhteiskunnallisen tarmokkuuden herättäjän tavoitteet olisivat aina itsekkäitä.

71:6.3 (805.7) Taloudellisiin toimintoihin kuuluva hyötymismotiivi on yhtäkaikki alhainen ja edistyneen yhteiskuntajärjestyksen arvolle sopimaton. Siitä huolimatta se on välttämätön tekijä sivilisaation kaikissa varhaisvaiheissa. Taloudellisen voiton tavoittelua ei pidä riistää ihmisiltä, ennen kuin he ovat ottaneet vankasti omikseen korkeammantyyppiset, hyötyä tavoittelemattomat vaikuttimet taloudellisille pyrinnoilleen ja sosiaaliselle palvelulleen – verrattoman viisauden, kiehtovan veljeyden ja ylivertaisen hengellisen tuloksiinpääsyn ylimaalliset kannustimet.

7. Opetus

71:7.1 (806.1) Lujaa valtio perustuu kulttuuriin, sitä hallitsevat ihanteet ja sen vaikuttimena on palvelumieli. Opetuksen tarkoituksena pitäisi olla taitojen hankkiminen, viisauden tavoittelu, itseyden toteuttaminen ja hengellisten arvojen saavuttaminen.

71:7.2 (806.2) Ihannevaltiossa opetus jatkuu koko elämäniän, ja filosofiasta tulee kerran sen kansalaisten pääharrastus. Sellaisen yhteishyvä valtion kansalaiset tavoittelevat viisautta keinona lisätä ihmissuhteiden merkittävyyden, todellisuuden merkitysten, arvojen yleistyden, elämisen tarkoitusten ja kosmisen määränpään ihanuuksien ymmärtämistä.

71:7.3 (806.3) Urantialaisten olisi saatava näkemys uudesta ja korkeammasta kulttuuriyhteiskunnasta. Opetus on ponnahtava uusille arvotasoille, sitten kun pelkästään voittoa tavoitteleva talousjärjestelmä ohitetaan. Opetus on aivan liian kauan ollut nurkkapatrioottista, militaristista, minuutta ihannoivaa ja menestystä tavoittelevaa. Siitä on vihdoinkin tultava koko maailman huomioon ottavaa, idealistista, minuutta toteuttavaa ja kosmisuuden oivaltavaa.

71:7.4 (806.4) Opetus on äskettäin siirtynyt papiston valvonnasta laki- ja liikemiesten valvontaan. Lopulta se on luovutettava filosofeille ja tiedemiehille. Opettajien tulee olla vapaita olentoja, todellisia johtajia, jotta filosofiasta, viisauden etsinnästä, saattaisi tulla opetuksen päätavoite.

71:7.5 (806.5) Oppiminen on elämäntehtävä. Sen on jatkuttava koko elinajan, jotta ihmiskunta voisi vähitellen kokea inhimillisen viisauden yhä ylemmäs nousevat tasot, jotka ovat:

- 71:7.6 (806.6) 1. Asioiden tietäminen.
- 71:7.7 (806.7) 2. Merkitysten tajuaminen.
- 71:7.8 (806.8) 3. Arvojen arvostaminen.
- 71:7.9 (806.9) 4. Työn aateluus – velvollisuus.
- 71:7.10 (806.10) 5. Päämäärien motivointi – moraalisuus.
- 71:7.11 (806.11) 6. Palvelemisen rakastaminen – luonne.
- 71:7.12 (806.12) 7. Kosminen ymmärrys – hengellinen havaintokyky.

71:7.13 (806.13) Ja sitten, näiden saavutusten myötä, monet yksilöt nousevat sille perimmäiselle tasolle, jolle kuolevaisen mieli voi yltää: jumalatietoisuuteen.

8. Valtiomuodostuman luonne

71:8.1 (806.14) Olipa kysymyksessä mikä ihmisten luoma hallitusjärjestelmä hyvänsä, sen ainoa pyhä ominaisuus on valtiovallan jako toimeenpanevan, lakiasäättävän ja oikeudellisen toiminnan kolmeen osa-alueeseen. Maailmankaikkeutta hallitaan tällaisen, tehtävät ja vallan eriyttävän menetelmän mukaisesti. Ellei oteta lukuun tätä jumalallista ajatusta tehokkaasta yhteiskunnallisesta säätelystä eli siviilihallinnosta, ei ole suurtakaan merkitystä sillä, minkä valtiomuodon kansa sattuu valitsemaan, kunhan kansalaiset etenevät jatkuvasti yhä paremman itsehillinnän ja alati enentyvän sosiaalisen palvelumielialan päämäärää kohti. Kansan älyllinen terävyys, taloudellinen viisaus, sosiaalinen

järkevyys ja moraalinen kuntoisuus heijastuvat kaikki viimeistä piirtoa myöten valtiollisessa elämässä.

71:8.2 (806.15) Valtiomuodostuman kehitys edellyttää edistymistä tasolta toiselle seuraavaan tapaan:

71:8.3 (806.16) 1. Toimeenpanevista, lakiasäättävästä ja oikeudellisesta haarasta muodostuvan, kolmiosaisen hallitusjärjestelmän luominen.

71:8.4 (806.17) 2. Yhteiskunnallisten, poliittisten ja uskonnollisten toimintojen vapaus.

71:8.5 (807.1) 3. Orjuuden ja ihmisten orjuuttamisen kaikkien muotojen lakkauttaminen.

71:8.6 (807.2) 4. Kansalaisten mahdollisuus kontrolloida verotusta.

71:8.7 (807.3) 5. Kaikkia koskevan opetusjärjestelmän aikaansaaminen – oppiminen jatkuu kehdestä hautaan.

71:8.8 (807.4) 6. Oikea suhteiden järjestely paikallis- ja keskushallinnon välillä.

71:8.9 (807.5) 7. Tieteen vaaliminen ja sairauksien voittaminen.

71:8.10 (807.6) 8. Sukupuolten tasa-arvoisuuden asianmukainen huomioonottaminen sekä miesten ja naisten koordinoitu toiminta kotona, koulussa ja kirkossa niin, että naisilla on erityistehtävänsä tuotantotoiminnassa ja hallinnossa.

71:8.11 (807.7) 9. Orjuuttavan raadannan poistaminen koneiden keksimisen myötä, ja siitä seuraavan koneiden aikakauden hallinta.

71:8.12 (807.8) 10. Murteiden hävittäminen – yleismaailmallisen kielen voittokulku.

71:8.13 (807.9) 11. Sotimisen lopettaminen – kansallisten ja rodullisten erimielisyyksien oikeuskäsittely kokonaisen mantereen kattavissa kansakuntien tuomioistuimissa, joita johtaa planeetan korkein tuomioistuin. Tämän jäseniksi puolestaan kutsutaan automaattisesti mannertuomioistuinten määrääjän jälkeen eroavat puheenjohtajat. Mannertuomioistuimilla on oikeudellinen valta, maailmantuomioistuin on neuvoa-antava – moraalinen tuomioistuin.

71:8.14 (807.10) 12. Maailmanlaajuinen viisudentavoittelun käytäntö – filosofian jalustalle nostaminen. Maailmanuskonnon kehittyminen, mikä jo enteilee planeetan siirtymistä valon ja elämän aikakauden ensivaiheisiin.

71:8.15 (807.11) Nämä ovat edistyksellisen hallitusjärjestelmän perusedellytykset sekä ihannevaltion tunnusmerkit. Urantia on kaukana näiden ylevien ihanteiden todeksitulosta, mutta sivistyneet rodut ovat tässä suhteessa jo päässeet alkuun – ihmiskunta on matkalla kohti korkeampia kehityksen päämääriä.

71:8.16 (807.12) [Laadittu Nebadonin erään Melkisedekin toimeksiannosta.]